

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 7C/167/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713208483
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Mitterpák
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2013:7713208483.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce sudca JUDr. Milan Mitterpák v právnej veci Východoslovenská energetika, a.s., so sídlom Mlynská č. 31, 042 91 Košice, S. : 36 211 222, zastúpený JUDr. Markom Hroudou, advokátom, so sídlom Krmanova č. 16, Košice proti žalovanej: B. P., nar. 2. 7. XXXX, naposledy bytom E. č. XX/X, XXX XX Y. nad C., toho času na neznámom mieste zastúpenej opatrovníkom R. T., zamestnankyňou tunajšieho súdu o zaplatenie 139,77 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 139,77 EUR s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 139,77 EUR od 5. 4. 2012 do zaplatenia a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi trovy konania na účet právneho zástupcu žalobcu v sume 16,50 EUR a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou došlou na tunajší súd dňa 30. 5. 2013 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť v prospech žalobcu sumu 139,70 EUR s príslušenstvom z titulu neuhradenia faktúry za odobratú elektrickú energiu.

Okresný súd Michalovce, dňa 12. 6. 2013 vydal Platobný rozkaz pod sp. zn. 6Ro/146/2013, ktorým zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť v prospech žalobcu žalovanú sumu.

Okresný súd Michalovce Uznesením sp. zn. 7C 167/2013 na pojednávaní konanom dňa 9. 10. 2013 zrušil Platobný rozkaz tunajšieho súdu s tým, že uznesením tunajšieho súdu sp.zn. 7C 167/2013 zo dňa 4. 9. 2013 bol žalovanej podľa § 29 ods. 2 ustanovený opatrovník na jej zastupovanie v tomto konaní, nakoľko pobyt žalovanej nie je známy.

Podľa § 101 ods. X O. s. p. súd prejednal vec v neprítomnosti žalobcu, právneho zástupcu žalobcu a opatrovníka žalovanej.

Podľa § 26 ods. 1 zákona č. 251/2012 Z. z. zmluvou o dodávke elektriny sa zaväzuje dodávateľ elektriny dodávať elektrinu v dohodnutom množstve a v dohodnutom časovom priebehu výkonu odberateľovi elektriny a odberateľ elektriny sa zaväzuje zaplatiť dodávateľovi elektriny cenu za dodanú elektrinu.

Vykonaným dokazovaním súd mal za preukázané, že žalobca uzavrel so žalovanou zmluvu o dodávke elektriny pre domácnosť č. XXXXXX zo dňa 11. 1. 2007 na základe ktorej žalovaná ako odberateľ odoberala elektrinu z distribučnej sústavy na odbernom mieste Y. nad C. č. XX, elektromer č. XXXXXXXX. Za obdobie od 2. 3. 2011 do 29. 2. 2012 bola žalovanej vyúčtovaná spotreba elektriny na predmetnom odbernom mieste faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21. 3. 2012 na sumu 139,77 EUR s lehotou splatnosti 4. 4. 2012.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd mal za to, že návrh žalobcu je dôvodný v zmysle skôr vystavenej faktúry, ktorú žalovaná nezaplatila. Z uvedeného dôvodu, súd rozhodol v zmysle výroku tohto rozsudku.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka súd zároveň rozhodol o úroku z omeškania, ktoré priznal žalobcovi odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry a to odo dňa 5. 4. 2012, kedy sa žalovaná so splátkou dostala do omeškania.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O. s. p. s tým, že žalobcovi priznal trovy konania vo výške zaplateného súdneho poplatku za návrh v sume 16,50 EUR.

Najvyšší súd SR vo veci sp. zn. 4Mcdo 21/2009 uviedol, že súd rozhodujúci o priznaní náhrady trov konania podľa § 142 ods. 1 O. s. p. povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených úspešným účastníkom konania v spore. Účelnosť je vlastnosť procesu v sledovaní cieľa. Účelnosť pravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Je preto potrebné rozlišovať medzi právom účastníka konania / fyzickej, právnickej osoby, štátneho orgánu / na právnu pomoc a nárokom na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc. Trovy konania potrebné na účelné vynaloženie, alebo na ochranu práv sa však nemôžu posudzovať ako celok, aj keď účastník má právo na náhradu trov konania, pretože každý úkon alebo každé plnenie trov treba posudzovať v samostatne.

Procesný súd v danej veci dospel k záveru, že jediným účelným nákladom, ktorý žalobcovi, ktorý mal v konaní úspech vznikol, bolo zaplatenie súdneho poplatku v sume 16,50 EUR.

Súd náhradu nákladov spojených so zastúpením advokátom nepriznal, pretože sa nejedná o náklady účelné vynaložené. Súd nijako nespochybnuje právo žalobcu na zaplatenie na zastúpenie advokátom v priebehu konania ho rešpektoval. Právo účastníka na zastúpenie advokátom na jednej strane, právo na náhradu nákladov konania s tým spojených na strane druhej sú práva, ktoré síce spolu úzko súvisia, avšak nie sú nerozlučne spojené. Merítkom účelnosti uvedených v § 142 ods. 1 O. s. p. je nevyhnutne pomenovať všetky náklady, ktoré účastníkovi v priebehu konania vznikli a teda aj náklady vynaložené v súvislosti s jeho zastúpením advokátom.

Súd náklady zastúpenia žalobcu advokátom považoval za neúčelné, po zistení, že sa jednalo o vec / ohľadom tzv. hmotného úkonu / tipovo veľmi jednoduchú po skutkovej právnej stránke, pričom uplatňovanie týchto nárokov žalobcom dochádza vzorovou žalobou v ktorej sa menia iba identifikačné údaje žalovanej strany, čísla vyúčtovacích faktúr a žalovaná suma. Vyplňovanie týchto žalôb je rutinnou činnosťou, nevyžadujúcou odborné znalosti. Ide o tipovo jednu z najjednoduchších vecí, a súd nemá poznatok, že by takáto žaloba bola niekedy zamietnutá.

Žalobca a právny zástupca sú si vyššie uvedených okolností vedomí, pretože aj keď súd vo veci nariadi pojednávanie, títo sa ho nikdy nezúčastňujú. Vychádzajú z toho, že súd sa pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou rozhodne na základe predložených písomných podkladov v prospech žalobcu.

K rovnakému záveru, akému dospel súd aplikáciou § 142 ods. 1 O. s. p., súd dospel aj za použitia § 152 ods. 2 O. s. p. v ktorom, ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť. Neprimeranosťou podľa súdu nemožno rozumieť iba zjavný nepomer s výškou uplatnenej drobnej pohľadávky a výškou trov konania a vôbec aj vznik trov konania, ktorých vznik vo vzťahu k jednoduchosti sporu je ako taký neprimeraný.

Súd zároveň poukazuje na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I.Ús 988/2012 podľa ktorého tipový spôsob uplatnenia pohľadávky je dôkazom toho, že účelom právneho zastúpenia nie je poskytovaním právnej pomoci alebo parazitovanie na drobných pohľadávkach voči občanov, ktoré sú umelo navyšované do nezmyselnej výške za účelom zabezpečenia ľahkého zárobku. Takéto správanie je zneužitím práva na zastúpenie advokátom, resp. dokonca procesnou šikanou a preto takéto trovy konania nemožno priznať, hoci bol účastník vo veci úspešný.

S poukazom na skôr uvedené súd rozhodol v zmysle výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od jeho doručenia na tunajšom súde.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, musí byť označené, proti ktorému rozhodnutiu súdu smeruje v akom rozsahu rozhodnutie súdu napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha a musí byť podpísané a datované.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.